Odluka kojom se donosi Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o Sudu Bosne i Hercegovine

Koristeći se ovlastima koje su visokom predstavniku dane u članku V Aneksa 10. (Sporazum o provedbi civilnog dijela Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u glede tumačenja navedenog Sporazuma o provedbi civilnog dijela Mirovnog ugovora; i posebno uzimajući u obzir članak II.1.(d) prethodno navedenog Sporazuma prema kojem visoki predstavnik "pruža pomoć kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se jave u svezi s provedbom civilnog dijela Mirovnog ugovora";

Pozivajući se na stavak XI.2 Zaključaka sa Konferencije o provedbi mira održane u Bonu 9. i 10. prosinca 1997. godine, a na kojoj je Vijeće za provedbu mira pozdravilo nakanu visokog predstavnika da uprabi svoj konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja Sporazuma o provedbi civilnog dijela mirovnog ugovora kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, "donošenjem obvezujućih odluka, kada procijeni da je to neophodno" o određenim pitanjima uključujući (prema točki (c) ovog stavka) "mjere kojima se osigurava provedba Mirovnog sporazuma na cijelom teritoriju Bosne i Hercegovine i njezinih entiteta";

Pozivajući se također na stavak 12. 1. Deklaracije koju je Vijeće za provedbu mira donijelo na svom sastanku održanom u Madridu 15. i 16. prosinca 1998. godine, u kojem je jasno rečeno da Vijeće smatra da je uspostava pravne države, u koju svi građani imaju povjerenja, preduvjet za trajni mir te za samoodrživo gospodarstvo koje može da privuče i zadrži i strane i domaće ulagače;

Svjestan Rezolucije Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda br. 1503 (2003) i izjave predsjednika Vijeća sigurnosti (S/PRST /2002/21), od 23. srpnja 2002. godine kojom se daje potpora strategiji Međunarodnog suda za bivšu Jugoslaviju ("MKSJ") na osnovu koje će istrage biti završene do kraja 2004. godine, sve radnje u prvostupanjskom postupku do kraja 2008. godine, a kompletan rad Suda u 2010. godini (S/2002/678), tako što ćesetežištestavitinakaznenogonjenjeisuđenjeliderimanajvišegrangaosumnjičenim da su najodgovorniji za zločine u okvirima nadležnosti MKSJ-a, a ustupljivanjem predmeta u kojima se radi o onima koji eventualno ne snose ovaj nivo odgovornosti nadležnim domaćim sudovima, prema potrebi, uz jačanje sposobnosti tih sudova da obavljaju taj posao;

Konstatirajući da se prethodno pomenutom Strategijom okončanja rada MKSJ-a ni na koji način ne mijenja obveza zemalja da provode istrage koje se odnose na optužene osobe kojima se neće suditi u MKSJ-u i da preduzimaju odgovarajuće radnje u svezi s podizanjem optužnica i kaznenim gonjenjem, a pri tome imajući na umu prvenstvo koje MKSJ ima nad domaćim sudovima;

Imajući na umu **komunike koji je donio Upravni odbor Vijeća za provedbu mira na svojem sastanku održanom u Sarajevu 3. prosinca 2004. godine, kojim je** Upravni odbor još jednom izrazio svoju punu potporu radu domaćih i međunarodnih sudaca i tužitelja u BiH, pozvao vlasti BiH da svojim naporima pokažu riješenost da se bore protiv široko rasprostranjene korupcije, te zatražio od svih zemalja da pomognu u naporima koji se ulažu u oblasti vladavine prava putem imenovanja međunarodnih sudaca i tužitelja;

Prisjećajući se da je u komunikeu donesenom nakon sastanka Upravnog odbora Vijeća za provedbu mira održanog 15. ožujka 2006. godine u Beču, Upravni odbor izrazio svoju stalnu potporu Državnom sudu koji će omogućiti vlastima u BiH da se optuženi za ratne zločine efikasno procesuiraju u Bosni i Hercegovini, i pozvali međunarodne donatore da pomognu održavanje Suda i njegovog rada, koji predstavljaju nezaobilazni dio ukupne reforme pravosuđa u BiH;

Konstatirajući da je u svojoj Deklaracijidonesenoj nakon sastanka održanog u Sarajevu 29. i 30. lipnja 2009. godine, Upravni odbor Vijeća za provedbu mira ohrabrio organe vlasti BiH da potvrde svoje opredjeljenje za jačanje vladavine prava poduzimanjem potrebnih koraka kako bi se produžili mandati međunarodnih sudaca i tužitelja, tako što će pozitivno razmotriti preporuke MKSJ-a, i uzeti u obzir stavove domaćih pravosudnih institucija;

Svjestan zajedničkih pisama koja su uputili predsjednica Suda Bosne i Hercegovine i glavni tužitelj Bosne i Hercegovine domaćim i međunarodnim institucijama, od 9. svibnja 2008. godine, 11. rujna 2008. godine i 13.

ožujka 2009. godine, kojim su tražili produžetak mandata međunarodnih sudaca i tužitelja;

Također svjestan pisma Tranzicijskog vijeća uspostavljenog Sporazumom o Uredu registrara da koordinira tranziciju Ureda registrara u domaće institucije upućenog Predsjedništvu, Vijeću ministara i Visokom sudačkom i tužiteljskom vijeću BiH, od 24. listopada 2008. godine, kojim se daje potpora produljenju ostanka međunarodnih sudaca i tužitelja nakon prosinca 2009. godine;

Uzimajući u obzir zaključke "Izvještaja stručnog tima eksperata Međunarodnog ureda za kazneno pravo (ICLS) o održivoj tranziciji Ureda registrara i potpori međunarodnih donatora Sudu Bosne i Hercegovine i Tužiteljstvu Bosne i Hercegovine u 2009. godini", podnesenog 15. prosinca 2008. godine, kojim se preporučuje produžetak međunarodne pomoći i nakon 2009. godine;

Imajući na umu "Mišljenje o nazočnosti međunarodnih sudaca i tužitelja poslije 31. prosinca 2009. godine" Visokog sudačkog i tužiteljskog vijeća od 25. veljače 2009. godine, kojim se izražava potpora nastavku međunarodne nazočnosti u smanjenom kapacitetu;

Konstatirajući sa žaljenjem propust vlasti u BiH u zadnje dvije godine da Sudu i Tužiteljstvu osiguraju neophodna proračunska sredstva kojima bi se osigurao prijam domaćih sudaca i tužitelja koji bi postepeno zamijenili međunarodne suce i tužitelje čiji su mandati trebali isteći tijekom 2009. godine, čak nakon što su bile upoznate s ovim pitanjem od strane Tranzicijskog vijeća uspostavljenog Sporazumom o Uredu registrara da koordinira tranziciju Ureda registrara u domaće institucije u pismu od 24. listopada 2008. godine koje je upućeno Predsjedništvu, Zastupničkom domu i Domu naroda Parlamentarne skupštine, Vijeću ministara i Ministarstvu financija BiH;

Imajući na umu pisma koja je uputio tadašnji predsjednik MKSJ-a, gospodin Fausto Pocar, 22. listopada 2008. godine, i njegov nasljednik gospodin Patrick Robinson 30. lipnja 2009. godine, kojima su dali punu i snažnu potporu produljenju mandata međunarodnih sudaca i tužitelja u Sudu i u Tužiteljstvu Bosne i Hercegovine;

Potvrđujući obraćanja tužitelja MKSJ-a, gospodina Sergea Brammertza, Vijeću sigurnosti Ujedinjenih naroda 4. lipnja i 3. prosinca 2009. godine, kojima se pridružio predstavnicima međunarodne zajednice u Bosni i Hercegovini u pružanju potpore međunarodnoj nazočnosti u pravosudnim institucijama;

Prisjećajući se pisama koja je visoki predstavnik uputio relevantnim domaćim institucijama 28. listopada 2008. godine, 27. svibnja 2009. godine, 16. srpnja 2009. godine i 19. kolovoza 2009. godine, kojima je naglasio potrebu za pravovremenim donošenjem izmjena i dopuna Zakona o Sudu Bosne i Hercegovine i Zakona o Tužiteljstvu Bosne i Hercegovine kojima se predviđa nastavak nazočnosti međunarodnih sudaca i tužitelja;

Prisjećajući se nadalje pisma koje je visoki predstavnik za zajedničku vanjsku i sigurnosnu politiku Europske unije, gospodin Javier Solana, uputio 22. srpnja 2009. godine predsjedavajućem Vijeća ministara, kojim je zahtijevao promptno djelovanje na produljenju mandata međunarodnih članova pravosuđa nakon sadašnjeg krajnjeg roka;

Svjestan potrebe da se produlji naziočnost međunarodnih sudaca koji sude u predmetima ratnih zločina u prvom stupnju, a koji neće biti okončani do vremena kada im istječe mandat početkom siječnja 2010. godine;

Konstatirajući da bi neproduljivanje sadašnjeg mandatnog perioda međunarodnih sudaca moglo dovesti do ponovnog pokretanja nekoliko prvostupanjskih suđenja koja su u tijeku, uz ozbiljan financijski utjecaj i posljedicu da bi značajan broj svjedoka trebao ponovo svjedočiti, što bi moglo dovesti do nemjerljivog gubitka povjerenja u pravosudni sustav Bosne i Hercegovine;

Uvjeren da je vladavina prava od vrhunskog značaja za stabilnu i funkcionalnu državu na putu ka pridruživanju Europskoj uniji;

Naglašavajući potrebu da se na pravovremen i propisan način okonča prijenos pozicija unutar Suda i Tužiteljstva Bosne i Hercegovine na državljane Bosne i Hercegovine;

Svjestan neophodnosti da se predsjedniku Suda omogući da koristi resurse na najbolji mogući način, te konstatirajući u tom smislu značaj tranzicijskog plana;

Svjestan hitnosti;

Uzevši u obzir i razmotrivši sva ova pitanja;

Visoki predstavnik ovim donosi sljedeću

ODLUKU

kojom se donosi Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o Sudu Bosne i Hercegovine

i kojom se naređuje organima vlasti Bosne i Hercegovine da osiguraju da uvjeti za prestanak međunarodne nazočnosti prijenosom pozicija na državljane Bosne i Hercegovine budu ispunjeni

1. Zakon koji slijedi i koji čini sastavni dio ove Odluke stupa na snagu kao što je predviđeno u članku 2. tog Zakona, na privremenom osnovu, sve dok ga Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom obliku, bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uvjeta.

2. Ova Odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja na službenoj internetskoj stranici Ureda visokog predstavnika i odmah se objavljuje u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine".

Sarajevo, 14. prosinca 2009. *Dr. Valentin Inzko*

Visoki predstavnik

ZAKON

O IZMJENAMA i DOPUNAMA

ZAKONA O SUDU Bosne i Hercegovine

Članak 1.

(Izmjena u članku 24.)

(1) U Zakonu o Sudu Bosne i Hercegovine – Prečišćeni tekst ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", br. 49/09 i 74/09; u daljem tekstu: Zakon), članak 24., stavci (1) do (5) mijenjaju se i glase:

"(1) U prijelaznom periodu, dužnost registrara iz članka 17., stavak (5), ovog Zakona obnašat će registrar Suda iz Sporazuma o Uredu registrara za Odjel I za ratne zločine i Odjel II za organizirani kriminal, privredni kriminal i korupciju Kaznenog i Apelacijskog odjeljenja Suda Bosne i Hercegovine, kao i Posebnog odjela za ratne zločine te Posebnog odjela za organizirani kriminal, privredni kriminal i korupciju Tužiteljstva Bosne i Hercegovine, kao i o uspostavi Tranzicijskog vijeća, kojim se zamjenjuje Sporazum o uspostavi Ureda registrara od 01. prosinca 2004. i Aneks tog sporazuma**("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine – Međunarodni ugovori, br. 3/07; u daljem tekstu: Sporazum o Uredu registrara). Prijelazni period će trajati do 31. prosinca 2012. godine.**

(2) U prijelaznom periodu iz stava (1) ovog članka, Poslovnik Suda, u dijelu koji se odnosi na odjele iz Sporazuma o Uredu registrara, može se donositi i mijenjati isključivo nakon konsultacija u pisanom obliku s registrarom Suda iz

Sporazuma o Uredu registrara.

(3) U prijelaznom periodu iz stavka (1) ovog članka, izvjestan broj međunarodnih sudaca može se imenovati u Sud, kako bi radili na predmetima dodijeljenim Odjelu I za ratne zločine Kaznenog i Apelacijskog odjeljenja. Međunarodni sucji ne mogu biti državljani Bosne i Hercegovine niti državljani bilo koje od susjednih država.

(4) U prijelaznom periodu iz stavka (1) ovog članka, ali najkasnije do **31. srpnja 2011. godine**, ministar pravde, ministar financija i Vijeće ministara, zajedno s Fiskalnim vijećem, izradit će financijski plan kako bi omogućili postepeni prijenos pozicija na koje su imenovani međunarodni suci na državljane Bosne i Hercegovine, te omogućili propisno pružanje usluga potpore kako je navedeno u Sporazumu o Uredu registrara. Financijski plan će se reflektirati u Zakonu o izvršenju proračuna za 2012. godinu.

(5) Po isteku prijelaznog perioda iz stavka (1) ovog članka, dužnost registrara iz članka 17., stavak (5), ovog Zakona obnašat će registrar iz Sporazuma o Uredu registrara u dodatnom periodu kojeg će odrediti Tranzicijsko vijeće uspostavljeno Sporazumom o Uredu registrara, ali ne kraće od šest mjeseci, s ciljem da se ispune svi tehnički preduvjeti za okončanje tranzicijskog procesa.”

(2) Stavci (6) i (7) članka 24. Zakona brišu se.

(3) Dosadašnji stavci (8) i (9) članka 24. Zakona postaju stavci (6) i (7).

Članak 2.

(Stupanje na snagu i objavljivanje)

Ovaj Zakon stupa na snagu trećeg dana od dana objavljivanja na službenoj internetskoj stranici Ureda visokog predstavnika, odnosno narednog dana od dana objavljivanja u “Službenom glasniku Bosne i Hercegovine”, zavisno od toga koji od ova dva dana nastupi ranije.